

**LIST PASTERSKI BISKUPA PŁOCKIEGO
NA NIEDZIELĘ CHRYSYTA KRÓLA 2014 ROKU,
OBCHODZONĄ W DIECEZJI PŁOCKIEJ
JAKO NIEDZIELA SYNODALNA
16 XI 2014 ROKU**

Umiłowani Diecezjanie!

1. W swojej niedawnej adhortacji apostolskiej *Evangelii gaudium* Papież Franciszek z prostotą ukazuje, jak bliski każdemu człowiekowi, zwłaszcza ubogiemu i cierpiącemu, jest Król, którego uroczystość dzisiaj obchodzimy, i jak inne od świata współczesnej polityki jest Jego królestwo. Rozpoczęło się ono dzięki „tak” pokornej dziewczyny z małego kraju, zagubionego na peryferiach wielkiego imperium rzymskiego. Jej i nasz Król narodził się w stajni, między zwierzętami. Został ofiarowany w świątyni z dwoma gołębiami, stanowiącymi ofiarę ludzi, których nie było stać na to, by zapłacić za baranka. Dorastał w domu ciężko pracującego cieśli i własnymi rękami zarabiał na chleb. Uginających się pod brzemieniem cierpienia, dotkniętych ubóstwem zapewniał: „*Błogosławieni [jesteście] ubodzy, albowiem do was należy królestwo Boże*” (Łk 6, 20). W ostatnich słowach swego publicznego nauczania – słowach, które przed chwilą usłyszeliśmy – utożsamiał się z nimi, mówiąc: „*Byłem głodny, a daliście mi jeść; byłem spragniony, a daliście mi pić...*”. Podczas całego swego ziemskiego życia nauczał, że miłosierdzie jest kluczem do nieba. Król naszych serc nigdy nie męczy się obdarowywaniem nas miłosierdziem, to nas męczy proszenie Go o miłosierdzie – kończy Ojciec Święty.

2. Jesteśmy Kościołem, rodziną dzieci Bożych, którzy przemienili ten świat, naśladowując takiego właśnie Króla: pokornego i cichego, miłosiernego i dźwigającego krzyż ludzkich grzechów. Nasz Kościół Płocki, który razem tworzymy, będzie od zbliżającego się Adwentu świętował Jubileusz swojego 940-lecia.

Jedną z oznak jego żywotności w ciągu wieków byłobogate życie synodalne. Przeżyliśmy w tej ponad dziewięćsetletniej historii 42 synody. Od ostatniego, który blisko 30 lat temu zwołał biskup Zygmunt Kamiński, dokonało się wiele ważnych zmian w życiu Kościoła, Polski i świata. Przede wszystkim nasza Ojczyzna odzyskała i wciąż odzyskuje niepodległość. Rzeczpospolita Polska i Stolica Apostolska zawarły konkordat. Do szkoły powróciło nauczanie religii, a do szpitali i koszar – księża kapelani. 7 i 8 czerwca 1991 roku św. Jan Paweł II pielgrzymował do Płocka. Rozkwitł kult Miłosierdzia Bożego, a Płock, w którym miało miejsce objawienie słynnego na cały świat wizerunku Jezusa Miłosiernego, stał się jednym z światowych ośrodków tego kultu. Cały lud Boży otrzymał Katechizm Kościoła Katolickiego. W roku dwutysięcznym obchodziliśmy Wielki Jubileusz Chrześcijaństwa. 5 kwietnia 2005 roku Jan Paweł II, opromieniony świętością jeden z największych papieży w dziejach, „*odszedł do domu Ojca*”. Już w trakcie trwania naszego Synodu z urzędu św. Piotra ustąpił jego następca – mądry i pokorny papież Benedykt XVI, który najpierw ogłosił Rok Kapłaństwa, a później Rok Wiary, dając mocny impuls dziełu nowej ewangelizacji. Kolejny Ojciec święty – Papież Franciszek swoimi ciepłymi słowami i gestami miłości ujmuje cały współczesny świat.

3. Niestety, nie zabrakło w tych latach także negatywnych znaków czasu. Dominujący nurt kultury przybrał postać *nurtu dekonstrukcji*, który odmawia ludzkiemu rozumowi zdolności do znalezienia prawdy, traktuje wartości i normy religijne jako bezwartościowe, propaguje ideologię *ślepej ewolucji*, podważa zdroworozsądkowe widzenie tego, co naturalne, normalne, na przykład domagając się jakiegoś niepojętego *małżeństwa jedнопłciowego*. W nurcie tym głosi się *pluralizm kulturowy (multikult)*, połączony z ostrą krytyką chrześcijańskiej wizji człowieka, małżeństwa i kultury, komercjalizuje się niedzielę, usuwa symbolikę chrześcijańską z przestrzeni publicznej.

Nic więc dziwnego, że papieże św. Jan Paweł II i Benedykt XVI nie przestawali powtarzać, że w Europie zmierzamy do *dyktatury relatywizmu*. Dyktatura ta, jak każda dyktatura, dąży do tego, aby dominować w mediach, w sztuce filmowej i rozmaitych lobby. Niechęć do wiary, nieznamość chrześcijaństwa i nienawiść do Kościoła jej rzecznicy *wyssali z piersi matki* – na Zachodzie są oni często potomkami tzw. *pokolenia '68*, a u nas dawnych „*aparaczyków*”. Ludzie ci zazwyczaj dopatrują się w Kościele nienowoczesności, klerykalizmu, ciemnogrodu i antysemityzmu. Żadna głębsza wizja naszej wspólnoty nie przychodzi im nawet do głowy. Wciąż na nowo *odgrzewają* takie tematy, jak bogactwo Kościoła, rzekome *wtrącanie się* do polityki i nienadążanie za duchem czasów. Chętnie dzielą Kościół – swoimi stronnikami często czynią księży porzucających kapłaństwo albo balansujących na granicy posłuszeństwa.

4. Umiłowani Bracia i Siostry! Pan mówi do nas w dzisiejszym słowie Bożym: „*Ja dokonam przeglądu moich owiec i uwolnię je ze wszystkich miejsc, dokąd się rozproszyły w dni ciemne i mroczne [...]. Zagubioną odszukam, zabłąkaną sprowadzę z powrotem, skaleczoną opatrzę, chorą umocnię, a tłustą i mocną będę ochraniał. Będę pastą sprawiedliwie*”. W naszej Diecezji dokonujemy takiego „Bożego przeglądu”, odbywając XLIII Synod Diecezjalny. Spoglądamy na nim w duchu wiary na te wszystkie znaki czasu, które wymieniłem – zarówno pozytywne, jak i negatywne. Porządkujemy prawodawstwo diecezjalne. Wykorzeniamy niewłaściwe zwyczaje czy praktyki. Odbyły się już cztery uroczyste Sesje synodalne, czyli modlitewne i kanoniczno-prawne zebrania około trzystu pięćdziesięciu wybranych i powołanych przez biskupa *ojców i matek* synodalnych. Działają, choć niestety nie w każdej parafii, zespoły synodalne. Bardzo sprawnie pracuje Sekretariat Synodu i Komisja Główna. To 35-osobowe grono księży i świeckich co kilka miesięcy odbywa serie wielogodzinnych zebrań, podczas których przygotowuje się projekty dokumentów na Sesje synodalne. W tej chwili cała ta praca jest na ukończeniu – w najbliższą sobotę, 29 listopada na V uroczystej Sesji, w katedrze płockiej, przegłosujemy ostatnie dokumenty. Potem, w niedzielę Palmową 2015 roku, odbędzie się Synod Młodych, na który już dzisiaj zapraszam dziewczęta i chłopców, interesujących się życiem swojego Kościoła. Następnie rozpocznie się przygotowywanie publikacji dokumentów końcowych. Synod zakończymy podczas obchodów Jubileuszu 940-lecia Diecezji w październiku przyszłego roku, w obecności pielgrzymującej ikony Matki Bożej Jasnogórskiej.

5. Dzisiejszą Niedzielę Synodalną przeżywamy w każdej parafii Kościoła Płockiego przede wszystkim po to, aby to ważne dzieło objąć modlitwą całej naszej Diecezji, Waszą modlitwą, Umiłowani! Modlitwa jest najbardziej charakterystycznym sposobem życia Kościoła, tym, co nas odróżnia od reszty świata. Ludzie „światowi” nie potrafią się modlić, ludzie Kościoła natomiast wszystko rozpoczynają modlitwą prośby i modlitwą dziękczynną kończą. Chciałbym również, abyście dzięki tej Niedzieli Synod lepiej poznali, o Synodzie po prostu wiedzieli. Pragnę wreszcie, aby jego iskra jeszcze bardziej rozpałała Waszą wiarę i miłość. W Kościele, który jest zacznym Królestwa Bożego, każdy powinien czuć się powołany do świadectwa. Świat wierzy dzisiaj tylko osobom, które niosą Ewangelię nie ze smutnym, zmęczonym czy urzędowym obliczem funkcjonariusza, ale z radosnym obliczem świadka! Świadka, który wie, czym jest miłosierdzie, bo sam tego miłosierdzia doświadczył! Świadka, który jest dumny z bycia człowiekiem wierzącym! Nie pozwólmy okradać się z tej dumy i z misyjnego entuzjazmu! Nie pozwólmy okradać się z radości ewangelizacji w naszych rodzinach, miejscach pracy i odpoczynku! – powtarzam za papieżem Franciszkiem.

6. Wielkimi krokami zbliża się Adwent, czas radosnego czuwania z Maryją, z całym Kościołem na przyjście Pana. Proszę Was przeżyć w tym czasie błogosławione rekolekcje, dobre dni skupienia. Niech jak najwięcej będzie takich, którzy w tym czasie powiedzą podczas sakramentu pokuty i pojednania: *„Panie, znalazłem, znalazłam tysiąc sposobów, by uciec przed Twoją miłością, ale jestem tu znowu, by odnowić moje przymierze z Tobą. Wybaw mnie, Panie, weź mnie w swoje miłosierne ramiona”* (por. EG 3). Ze skupieniem gromadźcie się na roratach wokół Maryi, przy symbolizującej jej obecność świecy adwentowej! Bądźmy też w tym szczególnym czasie świadkami Bożego obdarowania i z radością obdarowujmy innych ciepłem swojej dobroci i życzliwości. Na nasze całe dzieło adwentowe, na nasze wspólne dzieło synodalne, na radosne obchody Jubileuszu 940-lecia naszej Diecezji z serca Wam błogosławie: w imię Ojca, i Syna, i Ducha Świętego. Amen.